

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Nógrád Megyei Bíróság dr. Sente Csilla ügyvéd által képviselt I. Kft. „fa” I. rendű és Zs J. alkalmazott által képviselt S-M. 2006 Kft. II. rendű felperesnek, S N L I. rendű, dr. Erdei Éva ügyvéd által képviselt V A II. rendű, dr. B T III. rendű, a VI. rendű alperes által képviselt dr. E É Ü I IV. rendű, a III. rendű alperes által képviselt Dr. B Ü I V. rendű, Dr. E É . VI. rendű, dr. Ispán Eszter hivatalvezető-helyettes által képviselt Nógrád Megyei Földhivatal VII. rendű, T dr. Sz E VIII. rendű, dr. Máthé István jogtanácsos által képviselt Salgótarjáni Rendőrkapitányság IX. alperes ellen kártérítés és járulékai megfizetése iránt indított perében, amely perbe a II., III. és VI. alperesek pernyertességének előmozdítása érdekében beavatkozott a dr. K L. szolgáltatási bizottsági elnök által képviselt M Ü B és S Egyesülete meghozta a következő

í t é l e t e t :

A bíróság a felperesek kereseti kérelmét *e l u t a s í t j a .*

Kötelezi a felpereseket, hogy egyetemlegesen 15 napon belül fizessenek meg az I. rendű alperesnek 20.000.- (Húszezer) forint, a II., IV., V.,VIII. és IX. rendű alpereseknek személyenként 100.000.- (Egyszázezer) forint, a VII. rendű alperesnek 50.000.- (Ötvenezer) forint, az alperesi beavatkozónak pedig 10.000.- (Tízezer) forint perköltséget.

Az ítélet ellen, a kézbesítéstől számított 15 napon belül, fellebbezéssel lehet élni, amelyet, előterjesztése esetén, a Fővárosi Ítéltáblához címzetten a Nógrád Megyei Bíróságnál kell benyújtani.

Fellebbezés esetére a bíróság tájékoztatja a feleket arról, hogy fellebbezési tárgyalás tartását kérhetik abban az esetben is, ha a fellebbezés csak a perköltség viselésére vagy összegére vonatkozik, illetve az ítélet indokolása ellen irányul. Továbbá arról is, hogy a fellebbezési határidő lejártá előtt előterjesztett közös kérelmük alapján a fellebbezés tárgyaláson kívüli elbírálása kérelmezhető.

I n d o k o l á s :

Az I. rendű felperes először a keresetlevelében az I. rendű alperest 149.339.652.- forint kár és járulékai, a III. és III. rendű felperest 117.461.479.- forint kár és

járulékai, a VI. rendű alperest 38.116.605.- forint kár és járulékai megfizetésére kérte kötelezni és kérte az alperesek perköltségben történő marasztalását is.

A III. rendű alperessel szemben előterjesztett kereseti kérelmét a per során az I. rendű felperes kiterjesztette az V. rendű dr. B T Ü I-ra és a VI. rendű alperessel szemben előterjesztett kereseti kérelmét pedig a IV. rendű dr. E É Ü- I-ra, mert ezek az ügyvédi irodák az egyéni ügyvéd alperesek jogutódai lettek.

A pernek ebben a szakaszában a II., III. és VI. rendű alperes pernyertességének előmozdítása érdekében beavatkozott az alperesi beavatkozó.

Utóbb az I. rendű felperes a kereseti kérelmét kiterjesztette a VII., VIII. és IX. rendű alperesekre. A VII. és VIII. rendű alperest egyaránt 100.000.000.- forint kár és járulékai, a IX. rendű felperest pedig 15.200.000.- forint összegű kár és járulékainak megfizetésére kérte kötelezni.

A per folyamán az I. rendű felperes az alperesekkel szembeni követelését a II. rendű felperesre ruházta át.

Az alperesek valamennyien a kereseti kérelem elutasítását kérelmezték.

A perben az alábbi tényállás volt megállapítható.

Az I. rendű alperes az I. rendű felperes ügyvezetője volt 1993. január 15. napjától kezdődő 5 évi időtartamra. Ebben az időszakban összesen 34.348.000.- forint került az I. rendű felperestől kifizetésre az O Kft. részére. Ezekből a kifizetésekből összesen 31.878.000.- forint volt olyan, amelynek összege az 5.000.000.- forint törzstőkéjű I. rendű felperesnél a törzstőke $\frac{1}{4}$ részének összegét meghaladták, tehát ezekhez a kifizetésekhez taggyűlési jóváhagyásra volt szükség. Az I. rendű alperes ügyvezetői megbízásának 1998. január 15-i lejártát követően az I. rendű alperes az I. rendű felperesi taggyűlést 2008. március 27. napjára hívta össze. Ezen a taggyűlésen az I. rendű alperes képviselőjében jelen volt a II. rendű alperes és jelen volt a III. rendű alperes is az I. rendű felperes egyik perben nem álló tagjának képviselőjében. Ez a taggyűlés az I. rendű alperest ismételten ügyvezetővé választotta meg 5 évre és az I. rendű felperes képviselőjeként eljáró I. rendű alperes meghatalmazása alapján a II. rendű alperes e ténynek a bejegyeztetését is kezdeményezte a cégbíróságon.

Az I. rendű felperesnél 2008. március 31. napján egy másik taggyűlés megtartására is sor került, ezen más személyt választottak ügyvezetővé és az I. rendű alperest pedig a tagok sorából kizárták.

Az I. rendű felperes tagjainak egy része pert indított az 1998. március 27-i taggyűlési határozatok hatályon kívül helyezése érdekében.

A Cégbíróság a 2000. augusztus 18-án kelt Cg. 01-09563865/51 sorszámú végzésével azt állapította meg, hogy az I. rendű alperes 1998. március 31. napi hatállyal nem jogosult az I. rendű felperes cégjegyzésére, mert ez a jogosítvány más személyt illet

meg. A változási bejegyzést elrendelő végzés a Céglőzönyben 2000. szeptember 14. napján került közzétételre.

Az I. rendű alperes 2000. szeptember 8. napján kötött adásvételi szerződést az I. rendű felperest képviselve az I. rendű felperes tulajdonában volt ...-i ...hrsz-ú ingatlanra. Ugyanezen a napon írta alá az I. rendű alperes az I. rendű felperes képviselőtében azt a nyilatkozatot, amelyben hozzájárult az ingatlan tulajdonjogának a vevő javára történő bejegyzéséhez.

Ezeket az okiratokat a VIII. rendű alperes szerkesztette és ellenjegyezte és az adásvételi szerződésbe foglalt meghatalmazás alapján ő képviselte a szerződő feleket tulajdonjog átvétele iránti földhivatali eljárásban is.

Az adásvételi szerződés alapján a tulajdonváltást a Salgótarjáni Körzeti Földhivatal átvétele és az erre vonatkozó határozatát a VII. rendű alperes helybenhagyta.

1998. március 31. és 2000. szeptember 8. napja közötti időszakban írta alá az I. rendű alperes, mint az I. rendű felperes képviselője azokat a nyilatkozatokat, amelyek alapján az I. rendű felperes javára különböző gépjárművekre bejegyzett tulajdonjog fenntartások nagyobb részben a IX. rendű alperesnél törlésre kerültek.

Az I. rendű alperes szembeni kereseti követelését az I. rendű felperes a Ptk. 339. § (1), illetve 486. § (3) bekezdésére alapította. A II. rendű alperes kártérítési felelősségét a Ptk. 486. § (3) bekezdésére, a III. rendű alperes esetében az 1983. évi IV. tv. 1. § (4) bekezdésére, a IV. rendű alperessel szemben ugyancsak a Ptk. 486. § (3) bekezdésére. Az I. rendű felperes a VII., VIII., IX. rendű alperesekkel szembeni követelésére jogszabályi hivatkozást nem jelölt meg, de hivatkozott az I. rendű alperessel való egyetemlegességükre. Erre egyébként valamennyi alperessel szemben. A II. rendű felperes a IX. rendű alperessel szembeni követelése jogalapját az államigazgatási jogkörben okozott károkra vonatkozó szabályokban jelölte meg és egyidejűleg általános kártérítés megfizetésére kérte ennek az alperesnek a kötelezését.

A felperesek kereseti kérelme az alábbiak miatt nem megalapozott.

A Polgári törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 339. § (1) bekezdése értelmében, aki másnak jogellenesen kárt okoz, köteles azt megtéríteni.

Ebből a jogszabályi rendelkezésből következően a károkozás tényét, az okozott kár nagyságát, valamint a keletkezett kár és a károkozó magatartása közötti okozati összefüggést a kárt elszenvedőnek kell bizonyítania.

Önmagában azonban abból a tényből, hogy az I. rendű alperes az I. rendű felperes ügyvezetőjeként a társaság törzstőkéjének ¼ részét meghaladó szerződések jóváhagyását a taggyűlésnél nem kezdeményezte még nem jelenti azt, hogy ezekkel a szerződésekkel az I. rendű alperes az I. rendű felperesnek kárt okozott volna. Az I.

rendű alperes és az I. rendű felperes közötti belső jogviszony megsértése - a törzstőke ¼ -ét meghaladó szerződések taggyűlési jóváhagyásának hiánya - csak abban az esetben alapozná meg az I. rendű alperes kártérítési felelősségét, ha minden egyes szerződés esetében megállapítható volna, hogy ezekből a szerződésekből az I. rendű felperesnek ténylegesen kára származott. Ilyen vizsgálat azonban a perben nem volt elvégezhető, mert az I. rendű felperesnek erre vonatkozó iratanyaga nem állt rendelkezésre. Az iratok hiányában való I. rendű alperesi felelősséget büntető eljárás sem tudta megállapítani.

Arra is alaptalanul hivatkoznak a felperesek, hogy az I. rendű alperes a Ptk. 486.§ (3) bekezdése alapján volna köteles a társaság taggyűlése által jóvá nem hagyott szerződésekben szereplő kifizetések megtérítésére. A Ptk. a 484-487. §-aiban megbízás nélküli ügyvitel szabályait rögzíti. A Ptk. 484. § értelmében, aki valamely ügyben más helyett eljár anélkül, hogy arra megbízás alapján, vagy egyébként jogosult volna valósítja meg a megbízás nélküli ügyvitelt. Az I. rendű alperes azonban 1998. március 31. napjáig az I. rendű felperes ügyvezetője volt, akinek a gazdasági társaságokról szóló 1998. VI. törvény 197. § (1) bekezdése értelmében éppenhogy joga és kötelezettsége volt az I. rendű felperes képviselése.

Az I. rendű felperes az I. rendű alperessel szemben elmaradt haszon címén arra alapítva érvényesített kártérítési követelést, hogy az I. rendű felperes 1997. december 31-i mérlege szerint a saját vagyona 67.489.000.- forintra emelkedett. Ehhez a vagyonhoz hozzászámítva a társasági taggyűlés jóváhagyása nélkül kifizetett szerződési összegeket az állapítható meg, hogy a társasági vagyonnövekmény ténylegesen 99.367.000.- Ft. Ezt a vagyongyarapodást az I. rendű felperes 1811 nap működés alatt érte el, így tehát vagyonnövekedésének napi mértéke 52.508.- forint. 1998. január 16. és 2000. szeptember 11. napja közötti 969 napra számítva ez 50.492.652.- forintnak felel meg. Az I. rendű felperes szerint az alatt az idő alatt amíg az I. rendű alperes jogosulatlanul járt el ügyvezetőként ilyen haszon megszerzését hiúsította meg.

Ez alapján az I. rendű felperesi érvelés alapján ugyancsak nem állapítható meg az I. rendű alperes kártérítési felelőssége. Semmiféle bizonyíték nincs ugyanis arra vonatkozóan, hogy az I. rendű felperes további vagyon gyarapodását az I. rendű alperes akadályozta volna meg, mint ahogy arra sem, hogy az I. rendű felperes az I. rendű alperes nélkül képes lett volna a további vagyonnövekedés azonos szintű folytatására.

Alaptalan az I. rendű felperesnek arra történő hivatkozása is, hogy 1998. január 15. napját követően az I. rendű alperes jognyilatkozatai a Ptk. 204. § (2) bekezdése értelmében semmisek lennének. A Ptk. 200. § (2) bekezdése értelmében semmis az a szerződés, amely jogszabályba ütközik, vagy amelyet jogszabály megkerülésével

kötöttek kivéve, ha ahhoz a jogszabály más jogkövetkezményt fűz. Semmis a szerződés akkor is, ha nyilvánvalóan jó erkölcsbe ütközik.

A cégnyilvántartás ugyanis (az 1989. évi 23. törvényerejű rendelet 2. § (1) bekezdése, az 1997. évi XCV. törvény 3. § (1) bekezdése) közhiteles. 2000.szeptember 14. napjáig tehát az I. rendű alperest kellett minden harmadik személynek az I. rendű felperesi gazdasági társaság ügyvezetőjének tekinteni. Így tehát eddig az időpontig az I. rendű alperes által megkötött minden szerződés jogszabályba nem ütköző szerződés, ennek következtében nem is semmis.

Így tehát nem semmis az a salgótarjáni 2304 hrsz-ú ingatlanra megkötött szerződés sem, amelynek létrejöttében a VIII. rendű alperes ügyvédként közreműködött és a szerződés alapján a tulajdonjog változásának ingatlan-nyilvántartási bejegyzését a VII. rendű alperes helybenhagyta. Azt, hogy ez a szerződés nem semmis (érvénytelen) szerződés azt a Nógrád Megyei Bíróság Pf. 20 693/2002/8. sorszámú ítélete jogerősen megállapította. A tulajdonjog változás ingatlan-nyilvántartási bejegyzésének jogszerűségét vitató közigazgatási perben pedig végső soron a Legfelsőbb Bíróság Kfv.III. 37185/2007/5. sorszámú ítélete állapította meg, hogy a tulajdonjognak a vevő javára történt ingatlan-nyilvántartási bejegyzése jogszerűen valósult meg.

Mindezek alapján tehát nem lehet megállapítani, hogy a VII. rendű felperes az ingatlan-nyilvántartási bejegyzés elrendelésével államigazgatási jogkörben kárt okozott volna az I. rendű felperesnek, mint ahogyan azt sem, hogy az adásvételi szerződés megkötésében való közreműködésével és az ingatlan-nyilvántartási eljárásban való képviseléssel a VIII. rendű alperes okozott volna kárt az I. rendű felperesnek.

A korábban már ismertetettek alapján 2000. szeptember 14. napjáig minden harmadik személynek az I. rendű alperest kellett az I. rendű felperes képviselőjére jogosult ügyvezetőnek tekinteni. Így tehát az I. rendű felperes által lízingbe adott gépjárművek hatósági nyilvántartásából a tulajdonjog fenntartás tényének törlésére kiadott 2000. szeptember 8. ügyvezetői nyilatkozat is jogosulttól származó nyilatkozat. Ezen túlmenően a gépjárműveknek az I. rendű felperes javára fenntartott tulajdonjoga törlése miatti kár érvényesítéséhez a kár bekövetkeztének és a IX. rendű alperes magatartása és a bekövetkezett kár közötti okozati összefüggés bizonyításán túlmenően, az I. rendű felperesnek bizonyítania kellett volna a Ptk. 349. § (1) bekezdése alapján azt, hogy a kár rendes jogorvoslással nem volt elhárítható, illetőleg, hogy a I. rendű felperesi károsult a kár elhárítására alkalmas rendes jogorvoslati lehetőségeket igénybe vette. Bizonyítandó tények egyikére vonatkozóan sem ajánlott azonban fel az I. rendű felperes semmilyen bizonyítást sem.

A cégnyilvántartás adatai alapján az I. rendű alperes 2000. szeptember 14. napjáig úgy jelent meg külső személyek előtt, mint az I. rendű felperesi társaság képviselőjére jogosult ügyvezető. Így tehát mikor ez az ügyvezető megbízási szerződést kötött az I. rendű felperes perbeli képviselőjére a VI. rendű alperessel, akkor érvényes megbízási szerződés jött létre és az I. rendű felperesnek nem sikerült a perben azt bizonyítania, hogy ezen érvényes megbízási szerződés alapján eljárva a VI. rendű alperes neki bármilyen kárt is okozott volna.

Teljesen abszurd az I. rendű felperesnek az a levezetése is, hogy a II. rendű alperesnek az 1998.március 27-i taggyűlésen hozott határozatok cégnyilvántartási átvezetésére kapott megbízása az ügyvédségről szóló jogszabályi rendelkezésbe ütközik, mert az ügyvéd az ügyfelével szemben mástól megbízást nem fogadhat el. Az a körülmény ugyanis, hogy a II. rendű alperes a 2008.március 27-i taggyűlésen az I. rendű alperest képviselte, majd ezt követően az I. rendű felperest a cégnyilvántartási eljárásban, ebbe a jogszabályi rendelkezésbe nem ütközik. Hiszen a II. rendű felperes a cégeljárásra való megbízás elfogadásakor nem az I. rendű alperessel szemben vállalt el megbízást. Ezen túlmenően a II. rendű alperesnek az 1998. március 27-i taggyűlésen való részvétele, illetve az ezen a taggyűlésen hozott határozatok cégnyilvántartási bejegyeztetésére irányuló eljárás semmilyen módon nincs okozati összefüggésbe azzal a kérdéses ténnyel, hogy az I. rendű felperesnek az I. rendű alperes 1998. január 15-től 2000. szeptember 14. napjáig folytatott ügyvezetői tevékenysége következtében keletkezett-e elmaradt haszonban kimutatható kára.

Nem állapítható meg ugyanis okozati összefüggés a II. és III. alperesek képviselői eljárása és az I. rendű felperes által megjelölt elmaradt haszon között. Még abban az esetben is, ha az elmaradt haszon ténye a perben bizonyítást nyert volna, az okozati összefüggés hiányában a II. és III. rendű alperes ezért az elmaradt haszonért nem volna felelőssé tehető.

Mindezek alapján a bíróság azt állapította meg, hogy a felpereseknek az alperesekkel szembeni kártérítési kereseti kérelmei megalapozatlanok, ezért azokat elutasította.

A pereszes felpereseket a Pp. 78. § (1) bekezdése alkalmazásával kötelezte az alpereseknek és az alperesi beavatkozónak a perindítással felmerült perköltsége megtérítésére.

Az ítélet elleni fellebbezési jogosultság biztosítása a Pp. 233. § (1) bekezdésén. A fellebbezési tájékoztató pedig a Pp. 220. § (3) bekezdésén alapul.

Balassagyarmat, 2008. április 23.

Dr. Takács László sk.

bíró